GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

La llengua comuna.

Opinió | 07/09/2007 | 15:25

David Vila i Ros / Portaveu de la Coordinadora d'Associacions per la (CAL).

Les declaracions amb què, ara i adés, ens delecten els detractors de la immersió lingüística palesen, malgrat l'intent d'ocultar-ho rere una suposada defensa dels drets individuals de les persones, una profunda animadversió envers tot allò que signifiqui un avenç, per modest que sigui, cap a la normalitat social de la llengua catalana.

DESCARTAT, PER EVIDÈNCIA EMPÍRICA, l'argument que els nois i noies catalans mostren un nivell de coneixement de l'espanyol inferior al que tenen del català, sols els resta, a aquests defensors de la sempre amenaçada llengua espanyola, apel·lar al dret universal de la quitxalla a ser escolaritzada en la llengua familiar o inicial."L'important són les persones", no es cansen de repetir.

D'acord.Una pregunta, emperò. Si ara resulta que tenim, pel cap baix,unes 300 comunitats lingüístiques convivint als Països Catalans (algunes de les quals, amb unes quantes desenes de milers de persones),hauríem d'establir, doncs, 300 línies educatives, per tal de garantir aquest dret a tota la ciutadania? Es veu que no.

Arribats a aquest punt, consideren que el cost econòmic d'aquesta mesura i el fet que les altres llengües no siguin cooficials són arguments suficients per a rebutjar-la. Lloable. I és que ja som al cap del carrer: l'important no són les persones (o, com a màxim, només ho són aquelles castellanoparlants que es neguin a donar als seus fills la possibilitat d'aprendre el català), sinó els diners i el marc legal que estableixi l'Estat espanyol.

CONTRÀRIAMENT,L'OBJECTIU DE LA IMMERSIÓ lingüística és garantir a totes les persones l'accés al coneixement de la llengua pròpia del país on viuen, un coneixement que evitarà que ningú no pugui ser discriminat, precisament, en funció de la seva llengua inicial.

Curiosa interpretació aquella que veu, en el programa d'immersió lingüística català,la imposició d'una llengua, com si l'ensenyament en francès a París o en espanyol a Madrid no fossin també, aplicant el mateix criteri, rudes imposicions.Ans al contrari, la immersió en la llengua pròpia esdevé el reconeixement dels drets lingüístics individuals i col·lectius (d'altra banda, indestriables) de totes les persones que viuen en una determinada comunitat, als quals,com dèiem, es donen les mateixes oportunitats, independentment de la llengua que parlin a casa.

AIXÍ DONCS, I COM BÉ HO EVIDENCIEN els constants atacs que rep, la immersió s'ha convertit en la joia de la corona de la política de normalització lingüística del Principat.

Tanmateix, encara li queda molt camí per recórrer. Sense anar més lluny, i malgrat que l'escolarització en català garanteix el coneixement de la llengua,manquen pautes clares per impulsar el pas del mer coneixement a l'ús, ço és, l'adopció del català com a llengua d'interrelació entre les diverses comunitats lingüístiques. I aquest pas només serà possible quan, d'una banda, les persones que exerceixen un modelatge (mestres, monitors,periodistes, comunicadors) sobre les més joves adoptin uns hàbits de fidelitat lingüística plena i, d'una altra, es promogui la continuïtat de la immersió lingüística en les activitats extraescolars i de lleure. Llavors sí, podrem

parlar d'ensenyament en català i no d'ensenyament del català.

I NOMÉS D'AQUESTA MANERA assentarem els fonaments perquè el català pugui esdevenir la llengua comuna als Països Catalans, és a dir,l'element que cohesioni una societat que s'expressarà en una gran diversitat de llengües, però que tindrà la pròpia com a eix vertebrador i com a instrument d'acollida i d'integració. En un món cada dia més globalitzat, necessitem recuperar de forma urgent tots els espais per a la nostra llengua. I és que, si el català no esdevé la llengua comuna als Països Catalans, no ho podrà ser enlloc.

Autor: Redacció
Redacció

https://gironanoticies.com/noticia/3498-la-llengua-comuna.htm